

מחברת

טבוח טבח – זהבן

敉עט היבנות ורב האיכות, קיצור הלכות

שחיטה וטבילה

בדיקת חסן, והריהה, שאלות נחותות בטריפות הריהה,
ענין הסרכות וכור, דיני ניקור, ודיני מעת לעת
על מקור חכמה פראה סקופות בשׂוּע וועוד

הכל מבואר על פי ציור

תמן נת הריאח

והאברים הפנימיים.

הופיעה לאנו עלי' חעורת שוויכים מומחים מצוינות בתפקיד רבינו ותנ"ז
עה"ק ירושלים חז' וסתרו יישן

טהරורא תניננא

על ידי אליהו לאנדרה מירושליס

בשנת עורה ויושעה לט'ק

* * *

חוצאת ביטים ירושליס בירושליס חז'

תְּמִהֵּנָה

הַרְיָאָה

תעודות והסכמות

טבנִי הַבָּשִׂיר יְרוּשָׁלָם, וּמַהֲשָׁו"בִּים וּמַנְקָרִים טוֹמָהִים
נוֹזָלִי תּוֹרָה הֵיז.

הן כאשר בא אליו ה'... זיהראה לי את דם' היקר טבוח
טבוח והכן, והצירוף לוה תבוננת הריאה עף הצעדים
אשר סביבותיה, וראיתי כי הכל נעשה על פי י' הלנת
טראשונים ואחרנים, ורב התועלה באלה להשועג וגם לפני
התלמיים המתהיים לפלור ולעוסק בענייני שחיתות וברוקות, אמרתי
מה טוב ומה נעים להביאה על מכובש הרופס להלקם ביעקב ולהפצעם
בישראל ומוצה גrollה להזקי ולאמצאו שיכל להוציאו הזכר הנחל
הלזה לאורה בהצלחה כחפזו וכחפין דמברך ונכא עה"ח יומס ו'
כ'ב אלל הרס' עיה'ך ירושלם ה'

שאול היהם בהה"ג מורה'ך אברם הלי הורו'וי
רב ברבראיונה היזונה במאה שערים בקרתא קריישא דירושלם.

להזקי כידי עשי טיצה המשתדל לזכות את הרבים הנזק נם
בן בא לאשר בח דמציא לאור הרכר הוה והוא טלאתה
טמים ייכה העוסק בו לבני הי' ומונוי רווי'יו ועד לראות בבן
צ'ון בכ'א. בעתרת לב ונפש ש' ושכח לראות משתול בהרחבת
ידיעת ההזקי על בוריה

ה'ך יס'ק היהם זאגענפעלד.

בעוזי. הטענה טבוח טבה והבן נעשה בהכשר ותרונו דעת, ופעלה יהווה בוה ראייה וההבעונה בתמונת הריאה הנוכחית דומה ממש לראייה ממשית, ותועלה נдол נצמא טוה גם להמתיחים לפחות סוגיות הריאה ואף להה"ח כדי שירדו לעומק האלכה כאשר עיניהם החוויה התמונה כל דבר כפועל ממש ובמו שטצינו בר"ג שעשה טבלא וכו' שההתמונה פועלה על לב האדם להבין הדבר לאשרו על פי מראה מקומות הנוכחות ואישר מהם יכח ויופק לך הטעין להבין דבריו ר"ל על בוריהם. ולראייה ח"ש כי' לחודש אדר ראשון תרס"ה לפ"ק. וזה . . . ני' הרווצה לנטה לא את הרבים וכותם גרבים היה תלוי בו ולפעלה טבאת אטרין ישר חיליה.

יוסף בנימן שימאנאנוויטש.

כאשר בא לפני הר' . . . ובקש ממי הפטמות על הטענה הללו שורוף צייר תטונת הריאה עם ציינים למציא אל דבר הלבה בפוקדים ראשונים ואחרונים על פי התמונה הזאת ועינתי בא וראיתי כי התמונה הזאת הוכבל להביא היעלת רבבה גם להשאצאים וטבש'ב להמתיחים, על כן אמרנו לפועל טבא וגאות ורגטים תלוי בו ואף כי אך למזהר הוא להרכות בשבח העגון הנטלא הזה והבל יכירו את הטלאכה המפוארה הזאת אחרי שתצא מהרדיפות עם כל זה באתי בדברי אלה המעניים לחוק ידי עשי מצהה, וח"ש י"ג לחודש שבט תרס"ג.

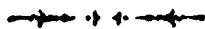
נאום חיים בהרא"ד ש"ב
הגען מן הנאון ורש"ס שליט"א.

העוזרות והסכמוֹת

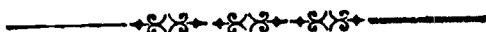
החויבת טבוח טבח והבן וגנפלו לה תМОונת הריאיה
 מצוירית הייטב כרמות ריא
 טפשיות וכל הריעותות הנציאות עליה לשׂו סדר הגלטור והטופסיקט
 הראשונים והאחרונים מעשה ירי אומן נפלא לחזור הטיר בכל
 הלוכוהה ופרטיה בקצרה, למן יכולו לקיים הקבלה המסורת
 בידינו מפי טורש שקיבל מאחיו דר"ד רביינו יונה לחזור עכ"פ
 בכל תקופה ואין הפנאי מסכים בשום אופן למלוד בארכיה, ומזה
 נס להטהחים למלוד במלאת השחתה והבריקה, להבין ולהשכיל
 על ביריה, את אשר נכח בושא' ולוציאים בטעו, ע"ב לנו רא
 טחויקין טיכותא להאי גברא רבא ויקרא שמו נודע בשעריהם
 טמיזדייק הרבים, ומצוה נדולה להרפיסה ולהליכם בעיקב, למן
 יהיה יד כל השוחטים נטשנים בה, וכזה ייטפו לך' להרלטירים
 בעת ישמשו לפני הרב, לברד לו כל דבר ורבך לאשרו על
 הריאיה טפש, ויעמדו על אופיה של מלאה פלאכת הק' ההא,
 ובביש"ב להלודרים נمرا חולין והמפרשים ובשום אופן א"א לעזיר
 במוחו תМОונת הריאיה שלא ראה אותה מעולם. ולהוויה נטפל לעישי
 מצואה הגני מסכים ג"א לבדром בישראל, ואפרון נבשיה והשואות
 חן חן יעלה נא על ראש יידיעו הרב ובית הרבים תלוי
 כי, לוכות לבנים ובני כנאים עוסקים בהורה ובמניה, ולמלוד התודה
 מהונ רוחבה, ובזה חתמתי שמי יום ה' ריח ניבן החרצתה לפיק
 פעה'יק ירוזלם הנכבה'.

יעקב בהר'ג ר' ברוך מאנדילבויים

שׂו"ב רפ' ע' ק' ת"ז.

בשוד שנעשה בעין מלחמת הקור והקרח גוליד ושהה מעט לעת אינו מועל הרחה עד שנתמגע וצריך ליתנו בבית החורף. והחכם עניי בראשו שיזהר שלא יתחמס הבשר: וכל זטן שהנילד על הבשר אונו מועל מידי ואפלו צלי אינו מועל: (סימן ט' ס'טו)

ריבוי ניקור.

לא יחתוך: יותר טיב צלעות מהפנים וצריך לחתוך עד העצם עצמו: יחתוך לראש לשניים ויזורך העינים וויפח עצם המות ויקלוף קרום המות וקיזם שתחת המות: וגם נירדים האדרומים שעל המות: וינקר משני צדי הלשון הנירדים: יחתוך עוקץ הלשון: וגם הטולנות שקורין טריפה ביניינליך יחתוך שפי היכיבע ויזורך: יחתוך לשניים הנרגנות: וגם הוושט: וינקר הורידין מבית השחיטה בכל צד יש ניד אחר אדרום כתמונה שני והוא הילך מבחוץ וניד אחר לבן טבנינים: וינקר ניד העב באמצע הכתף ההולך לשדרה והנירדים והחותמים הנמשכים ממנו: וגם החטיבה אצל הכתף שקורין נירף ינקר משם נ' חוטין כתמונה שניין: יחתוך קצה החזה סטמן לցואר ומאותו בשער האדרום יעקור שני נירדים הכפולים הלבן והאדרום מצד זה ומצד זה. ומתייל מסיים נידי החזה יומקליף הקרום שעל הכתלים: והוא עב ולבן גם החלב שתחתיתו: ויחתוך ראשיו העצמות שקורין קנאראפל, וינקר בכל צד מהכתלים נ' צלעות הצד ימין נהלק כל ניד לשניים ובצד שמאל לשלה. חצץ הכבדר יקלוף משני צדדים: יחתוך סטפוניות הריאה ויזורך הורדרא. יחתוך בכבר כדי שיזוב הרם. ויקרע סטפוניות

טבוח טבח – והכן

סمفוניות הלב, ויחתוך עוקץ הלב, ינקר למעלה מעתן הלב שקורין געראשיטען ארבעה גידין ונמ הקרום שעלו יסיר יחתוך האונים מהלב. יקלוף שני צדי החול וויעקר מטנו הור הנדריל עם נ' גידין הנמשבין מטנו, ויחתוך תלפי הרגליים והשמנ שבין הפרשות. יסיר חלב הברכס וקרומו [והחלב שרבק בכרם עצמו נס כן אסור]. חלב הרבק בחרמס ובית הבוסות וקרומו אל: חלב הקינה וקרומו אסור. חלב הרקן אסור אמה מצד הבה ואמה מצד פי התכעת וצורך להסיר הקרום וחלב שעל הקף והשומן שהחתיו מותר. הדרא דכנטא היינ הרקן יסיד הרה טב הקרום והחלב שעלויהם והשומן מותר. ונמ הקרום מתחתיה לופ. חלב המרתה הרבק בכבר טריפה. ביש זבר ינקר גיד וול ויחתוך חרטם חטיכוין הרבה קודם ההרחה. הבוליא ינקר זרומים וגט הנידים הרקים הייטב הרק. כחל צרך לקרי שטעלרב וווציא כל לחוליות החלב ויחתוך ראשיו הרדים. הרקים לים שקורין ריויל ינקר במתינות טאד ולא בסכין חד אלא במתינות. פריל מענלים ינקר הייטב ממש ד' גידין כמו וטה גדולה: ניקור ראש העוף כמו בבהמה וווציא גיד מהרגנת גلت השחיטה. ויחתוך הראש מן הגוף קודם הרחה משושים הווריידי עך פה העוף עד החטים היינו נחיריים. וויתגוך קודם ההרחה תריכים, מתחת הבגפים, ונמ יפתח מקום הריאה בפנים ווישם הייטב כי תמיד נמצא שם רם בעין. וווציא שני הרקן מבטחים קוריין טריפה וירשלן, ודין הלב כמו בבהמה. ויורוק המרתה וויתם הפוחחים אותה על הגב כדי להריח הרם יפה יפה מבפן חכוא עלידם:

ברכת טוב עד עולם:

